

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/49/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4326010205
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4326010205.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 3 písmeno f) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 07.04.2026, sp. zn. 4Nt/12/2026, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.05.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. narodeného 21.01.1969 z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody zamietol návrh odsúdeného A. B., na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vo výmere 3 /tri/ roky uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/66/2021 z 23.06.2021.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený nesplnil zákonné podmienky pre preradenie z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože bol počas výkonu väzby a výkonu trestu síce disciplinárne dvakrát odmenený, avšak túto skutočnosť nepovažoval vzhľadom na dĺžku výkonu trestu za významnejší prejav pozitívnej aktivity. U odsúdeného boli zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku. Program zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne, pričom riaditeľ ústavu preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia neodporučil. Ďalej súd I. stupňa poukázal aj na rozsiahlu trestnú minulosť odsúdeného, z ktorej vyplýva, že bol opakovane súdne trestaný, prevažne pre úmyselnú trestnú činnosť, pričom mu boli viackrát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Podľa názoru súdu I. stupňa predchádzajúce výkony trestu nemali na odsúdeného dostatočný preventívny a výchovný účinok, a preto nepovažoval za dôvodné oslabiť výchovný účinok uloženého trestu jeho preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého bol odsúdený najskôr vo výkone väzby a následne vo výkone trestu odňatia slobody. Zo začiatku výkonu trestu jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď sa dopustil viacerých porušení ústavného poriadku, spočívajúcich najmä v neuposúchnutí pokynov príslušníkov zboru, porušovaní režimových pravidiel a nesprávnom užívaní liekov. Po premiestnení do ÚVTOS Želiezovce bol zaradený do diferenciačnej skupiny „C“, pričom neskôr vzhľadom na pozitívne zmeny v správaní a čiastočné plnenie programu zaobchádzania bol preradený do diferenciačnej skupiny „B“. Správanie odsúdeného je v súčasnosti stabilizované a na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov zboru rešpektuje, disciplinárne potrestaný nebol a dvakrát bol disciplinárne odmenený pochvalou, zapája sa do pedagogických a resocializačných aktivít, zúčastňuje sa špeciálnopedagogických programov a prejavil záujem aj o zaradenie do resocializačného programu Zamestnanosť. Pracovne zaradený nebol z dôvodu nedostatku

vhodných pracovných príležitostí. V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatoval, že preradenie odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia neodporúča.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený, ktorej písomné zdôvodnenie do času konania neverejného zasadnutia nadriadenému súde doručené nebolo.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne. Dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí (formou videokonferencie), za prítomnosti odsúdeného, ktorého k meritu veci vypočul a súčasne zabezpečil prítomnosť prokurátora a zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že súd I. stupňa vykonal vo veci potrebné dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom správne prihliadol najmä na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu, plnenie programu zaobchádzania, správanie odsúdeného počas výkonu trestu, jeho disciplinárne odmeny a porušenia ústavného poriadku.

Sťažnostný súd sa stotožnil so závermi súdu I. stupňa uvedenými na strane 4 odôvodnenia napadnutého uznesenia, podľa ktorého odsúdený doposiaľ dostatočne nepreukázal splnenie podmienok pre preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Hoci správanie odsúdeného je v súčasnosti stabilizované a bol disciplinárne odmenený, uvedené skutočnosti samé osebe nepostačujú na prijatie záveru, že došlo k takej zmene v jeho postoji a správaní, ktorá by odôvodňovala zmiernenie spôsobu výkonu trestu. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že počas výkonu trestu boli u odsúdeného opakovane zaznamenané porušenia ústavného poriadku a program zaobchádzania plní iba čiastočne.

Rozhodovanie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je plne v kompetencii súdu, ktorého povinnosťou nie je stotožniť sa s každým podaným návrhom, ani so stanoviskom procesnej strany. Povinnosťou súdu však je, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., čo v danom prípade súd I. stupňa dodržal, pretože uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia opieral, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Sťažnostný súd zároveň poukazuje na to, že odsúdený podanú sťažnosť bližšie neodôvodnil a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia správne poukázal na zákonné znenie § 9 ods.2 zák.č. 475/2005Z.z., ktoré uvádza ako jedinú zákonnú materiálnu podmienku na preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia – plnenie programu zaobchádzania odsúdeným. V tomto kontexte preto hodnotenie aj rozsiahlej trestnej minulosti odsúdeného nie je tým rozhodujúcim, ale len podporným, faktorom, na rozdiel napr. od podmiennečného prepustenia, kde je jednou zo zákonných materiálnych podmienok.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, nadriadený súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktorá by bola v prospech odsúdeného, sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)